

கல்வூர் வாணி தாசனிக்

வெயாங்குற் பர்சு

ஓபாங்கற் பரிசு

வாணிதாசன்

அன்பக வெளியீடு

உறையூர் :: திருச்சி-3.

முதற் பதிப்பு :

உரிமை ஆசிரியருக்கே.

75 காக்கள்.

அச்சிட்டோர் :

கஸ்தாரி பிரஸ், உறையூர், திருச்சி. (போன் நெ. 442)

பொங்கல் நாளில் உங்களைக் காண்கிறோம்.

நாங்கள் தமிழர் தம் தி ரு நா ளி ல் கவிஞர் வாணிதாசனின் பொங்கற் பரிசுடன் உங்களைக் காண்கிறோம். எங்கள் முதல் முயற்சிக்குத் தாங்கள் அளிக்கும் அன்பும் ஆதரவும் அடுத்தடுத்துத் தங்களைக் காண வாய்ப்பளிக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

இதனை நன்முறையில் அச்சிட்டு காலத் தில் உதவிய கஸ்தூரி அச்சக உரிமையாளர் திரு. R. தயாநிதி அவர்களுக்கு மனமுவந்த நன்றி உரித்தாகுக.

அன்பக் வெளியீட்டார்.

முன்னுரை

‘பொங்கற் பரிசு’ என்னும் இந்துஸ்தனியாக எழுதப்பட்ட ஒரு நூல்கள் ; அவ்வப்போது என்னை எழுதப்பட்டு, பொங்கலை ஓட்டிப் பல இதழ்களிலும் வெளி வந்த பாக்களின் தொகுப்பாகும். இவற்றைத் தேடி எடுத்து நூலாக வெளியிட்ட அன்பக வெளியீட்டாருக்கு என் நன்றி.

— வாணிதாசன்.

உள்ளங்கள்

1.	தைத் திங்கள் வாழ்க !	1
2.	வாழ்த்தாய் தம்பி !	3
3.	புத்தொளி எங்கும் !	4
4.	வாயெங்கும் வாழ்த்துப்பாவே !	5
5.	கதிர் வாழ்த்துவோம் !	7
6.	பொன்னை வாழ்த்துவோம் !	8
7.	அலர்ந்ததடா புதுப் பரிதி !	10
8.	எழுச்சிப் பாட்டு !	12
9.	வாழ்த்தினர் பொங்கல் !	13
10.	வாழ்த்துவோம் பொங்கல் !	15
11.	வாழ்த்துவோம் வா !	16
12.	கஞ்சிக்கு வழியுண்டோ ?	17
13.	இன்பம் தந்த தை !	19
14.	எங்கெங்கும் பொன்னேளி !	20
15.	வம்மின் ! வாழ்த்துவம் !	22
16.	வா அண்ணே, வா !	23
17.	அலர்ந்தது பொற்கதிர் !	24
18.	கண்டனம் களிப்பினையே !	25
19.	வாழிய பொற்கஸ்டர் !	26
20.	வாழ்த்துவோம் வாரீர் !	28
21.	பரிதி தருஞ் செல்வம் !	29
22.	தோன்றியதே !	30
23.	புதுத் தை வந்தது !	31
24.	உளத்தோடு வாழ்வோம் உயர்ந்து !	32

25.	உயர்ந்து வாழ்வோம் !	33
26.	கிழக்கில் வந்தான் !	34
27.	பச்சை விருந்து !	35
28.	பூத்தது வாழ்வு !	36
29.	இல்லை இடர் !	37
30.	நிலமடந்தை காண வந்தான் !	37
31.	சுவைத்தனர் தமிழை !	38
32.	பாற்பொங்கல் வாழ்க !	39
33.	ஆள்வமெனச் சொல் !	40
34.	ஊருக்கு வழங்கினார் !	42
35.	அத்தனையும் இன்பம் !	43
36.	பொங்குதடா இன்பம் !	43
37.	செய்ந்நன்றி மறவாதார் !	44
38.	பங்கிடுவோம் !	45
39.	நிறைந்ததுவே இன்பம் !	46
40.	இல்லை ! இல்லை ! இல்லை !	47
41.	நாம் பணியோம் !	48
42.	தமிழ்க்கதிர் வாழ்க !	48
43.	பொற்கதிர் வாழ்க !	49
44.	இளங்கதிர் பூத்தது !	50
45.	ஓளிச்சுடர் வாழ்க !	51
46.	எங்கும் மகிழ்ச்சி !	53

தைத் திங்கள் வாழ்க !

இளங்கதீர் தொடுவா னத்தே
 எழுந்தது ! வாழ்க ! மக்கள்
 உளமெலாம், உடல மெல்லாம்
 உவகையின் ஆட்சி ! மேட்டுக்
 களமெலாம், செந்நெல் ! பொய்கைக்
 கரையெலாம் அலைமு முக்கம் !
 வளமெலாம் பெருக்கி இன்று
 வந்த தைத் திங்கள் வாழ்க !

1

புத்தொளி விண்ணில் எங்கும்
 புகுந்தது ! புகுந்த தின்பம் !
 கொத்தெலாம் காய்கள் ! வீட்டுக்
 கூரையின் மேலும் காய்கள் !
 எத்திசை எதிர்ப்பட் டாலும்
 பழக்காடு ! பூச்சி ரிப்பே !
 புத்தாண்டின் முதல்காள் இன்பப்
 பொன்னுளை வாழ்த்தாய் தம்பி !

2

கார்தந்த அரிசி ஆப்பால்
 கழைதந்த கட்டி ஏலம்
 நீரொடு வழிந்து பாளை
 நெடுகிலும் பொங்கல் பொங்க !
 ஊரினில் இல்லம் தோறும்
 ‘பொங்கலோ பொங்கல்’ ஓசை
 ஆர்ப்பினில், அட்டா ! உள்ளம்
 அடைகின்ற மகிழ்ச்சி என்னே !

3

நாடெலாம் இன்பம் ! வண்ண
 நறுமலர் பூக்கப் பச்சைக்
 காடெலாம் இன்பம் ! ஆற்றங்
 கரையெலாம் இன்பம் ! கொல்லை
 மேடெலாம் இன்பம் ! வான
 வெளியெலாம் இன்பம் ! பெண்கள்
 ஆடலும் பண்ணும் கேட்க
 இன்பத்தை அடையும் வீடே !

4

வழங்கினர் வரிசை ; வாழ்த்து !
 தமிழர்கள் ஒன்றூய்க் கூடி,
 ‘அழிந்ததாய் எண்ணும் இன்பத்
 தமிழகம் அடைவோம்’ என்றே
 முழங்கினர் ! பகைப்பு லத்தார்
 முகம்சோர்ந்தார் ! ஆண்டோர் முன்னேள்
 இழந்ததை மீண்டும் பெற்றே
 இன்பத்தில் திளைக்க நீடே !

5

வாழ்த்தாய் தம்பி!

பெயிற்கதிர் தொடுவா னத்தே
 பூத்தது! தங்கத் தட்டு!
 விற்குமோ எதிர்த்து வந்த
 நீள்பகை? மலர்ச்சி கண்டோம்!
 நெற்கதிர் பழுத்த தெங்கும்!
 பழுத்ததே இன்பம் நெஞ்சில்!
 நற்பெருக் கடைந்தோம்! பொங்கல்
 நன்னூஜௌ வாழ்த்தாய் தம்பி!

1

வீடெல்லாம் புதுமை! மக்கள்
 மேலெல்லாம் புதுப்பொன் னடை!
 காடெலாம் பூக்கள்! ஆற்றங்
 கரையெலாம் புள்ளின் பாட்டாம்
 காவெலாம் இன்பம்! பொத்தற்
 குடிசையி னுள்ளும் இன்பம்!
 நாடெலாம் செழிக்க வந்த
 நற்பொங்கல் வாழ்த்தாய் தம்பி!

2

‘பொங்கலோ பொங்கல்’ ஓசை
 எழுங்தது! பொங்கல் வாழ்க!
 மங்கையர் இல்லங் தோறும்
 வந்தவர் போனேர்க் கெல்லாம்
 பொங்கலைப் பகிர்ந்த ஸித்தார்!
 பூரித்தார்! மகிழ்ச்சிக் கூத்தே!
 சிங்கமே! சிரித்து வந்த
 செங்கதிர் வாழ்த்தாய் தம்பி!

3

புத்தொளி எங்கும்!

இநீ || மெப்பனி ஊதை தூறல்
 குளிரெலாம் ஒடுக்கி நின்று
 தொடுவானில் ஒளியின் செல்வன்
 தோன்றினான் ; வாழ்க ! பொங்கல்
 இடுமோசை இல்லங் தோறும்
 எழுந்தது ; நன்செய் புன்செய்
 நெலுவானம் காடு மேடு
 நீர்ங்கிலை எங்கும் போன்னும் !

1

கொத்தெலாம் பூச்சி ரிப்பு !
 கொடியெலாம் வண்டின் பரட்டாம் !
 புத்தொளி எங்கும் ; தோப்புப்
 புதெலாம் விளைவின் தேக்கம் !
 எத்திசை எதிர்ப்பட்ட டாலும்
 புதுப்புனல் ; பசுமைக் காடு !
 புத்தயிழ் தளிக்கும் இன்பப்
 பொற்கதீர் வாழ்த்தாய் தம்பி !

2

முதிர்கழை குடிக்கும் வீட்டு
 முதிராத கரும்புப் பிள்ளை !
 புதுப்புனல் அரிசி ஆப்பால்
 பொடியுடன் வெல்லம் சேர்த்துக்
 கொதித்திடும் பொங்கல் ; வாழ்க !
 ஓவ்வொரு குடிசை யுள்ளும்
 புதுப்பொங்கல் ; மகிழ்ச்சிப் பொங்கல் ;
 தமிழ்ப்பொங்கல் ! வாழ்க ! வாழ்க !

3

வாயெங்கும் வாழ்த்துப்பாவே!

உண்டே நீள்கழியில்,
தாழையிலே பூமணக்க,
மறிக டல்மேல்.
வண்டோதாத் தாமரைப்படு
பொன்னிதழை மலர்த்தியதே !
வாழ்க ! வாழ்க !
கண்டோடா திருந்திடுமோ,
தயிழ்மகனே ! வந்தபகை
வாடைக் காற்றும் ?
கொண்டோம்நாம் பெருமகிழ்ச்சி !
. புத்தாண்டைக் கைக்கொண்டோம் !
வளத்தைக் கொண்டோம !

கொல்லையிலே வாழைப்பலா
மாங்கனிகள் குலுங்கும் ! நீள்
கருப்ப மைக்கும் !
நெல்லரியோ வந்தகதிர்
நிறங்கண்டு தலைதாழ்த்தும் !
ஊரோ ரத்துக்
கல்லருவி முழவார்க்கும் !
காடெல்லாம் பூச்சிரிக்கும் !
குயில்கள் பாடும் !

இல்லத்தில் புதுப்பொங்கல் !
தைப்பொங்கல் ! எழுந்தகதூர்
வாழ்த்துப் பொங்கல் !

2

விண்ணெணங்கும் புத்தொளியாம் !
வெளியெங்கும் நல்லழகு !

தாய் கத்தின்
கண்ணெணங்கும் பொங்கலொலி !
கையெங்கும் கணுக்கரும்பு !

கன்னிப் பெண்கள்
பண்ணெணங்கும் தமிழ்முழக்கம் !
மன்றெங்கும் தமிழ்க்கூத்து !
வெற்றிப் பாட்டு !
மண்ணெணங்கும் பெருவளப்பம் !
வாயெங்கும் எழுந்தகதூர்
வாழ்த்துப் பாவே !

3

கதிர் வாழ்த்துவோம் !

ஏனெல்லாம் ஒளிபொங்க,
 மலையெல்லாம் இசைபொங்க,
 மலையின் சாரற்
 காணெல்லாம் ஒலிபொங்கக்,
 காட்டாற்றில் நீர்பொங்கக்,
 காட்டுப் பூக்கள்
 தேனெல்லாம் கால்பொங்கச்,
 செழுமருதம் வளம்பொங்கத்,
 திண்தோள் வீரர்
 ஊனெல்லாம் களிபொங்கக்
 கீழ்வானில் உயர்ந்த கதிர்
 வாழ்த்து வோமே !

1

காடெல்லாம் பூத்திருக்கக்,
 கனிமரங்கள் பழுத்திருக்கக்,
 கரும்பு பூக்க,
 மாடெல்லாம் கொழுத்திருக்க,
 வயலெல்லாம் விளைந்திருக்க,
 வயலீச் சார்ந்த
 வீடெல்லாம் களித்திருக்க,
 வேல்விழியார் கனிவாயிற்
 பொங்க லோசை
 நாடெல்லாம் பூத்திருக்க
 வந்ததை நன்னூளை
 வாழ்த்து வோமே !

2

பொன்னை வாழ்த்துவோம் !

ரியலெங்கும் கதிர்சாய்,
 மரமெங்கும் குலீஸாய்
 வற்றுப் பொய்கை
 அயலெங்கும் நீர்சாயக்,
 கயல்சாயக், குலீஸாய்,
 அழகுக் கூந்தற்
 பெயல்சாய், இடைசாய்,
 நடைசாய், விழிசாயப்,
 பேச்சும் சாய
 மயலுட்டி வருமுசைப்
 பைம்பென்னை வாயார-
 வாழ்த்து வோமே !

1

கீழ்த்திசையில் அலையொதுங்கக்,
 கிளைசெடியிற் பூவொதுங்கக்,
 கிள்ளை கொஞ்ச
 மேத்திசையில் இருளொதுங்க,
 வீர்வானிற் குளிரொதுங்க,
 வெய்ய வாடை
 நாத்திசையிற் போயொதுங்க,
 நறுமலரில் வண்டொதுங்க,
 நாட்டுப் பெண்கள்
 வாழ்த்திசையில் நாலைதுங்க
 வருமுசைப் பைம்பென்னை
 வாழ்த்து வோமே !

2

மண்ணெனல்லாம் தேன்மணக்க,
வாயெல்லாம் நெய்மணக்க,
வளைக்கைக் கண்ணிக்

கண்ணெனல்லாம் களிமணக்கக்,
காளையரின் தோள்மணக்கக்,
கரும்புப் பிள்ளைப்

பண்ணெனல்லாம் தமிழ்மணக்கப்,
பாரெல்லாம் பால்மணக்கப்,
பைம்பொன் வீச்சாம்

விண்ணெனல்லாம் ஒளிமணக்க
மேலெழுந்த செங்கதிரை
வாழ்த்து வோமே!

3

காட்டிடையில் ஒலிபொங்கக்,
காலிடையில் நீர்பொங்கக்,
கவின்சேர் புட்கள்

சூட்டிடையில் இசைபொங்கக்,
குளிர்காவில் மணம்பொங்கத்,
தமிழர் நாட்டு

வீட்டிடையிற் பால்பொங்க,
வெளியெங்கும் ஒனிபொங்க,
வீட்டுப் பெண்கள்

பாட்டிடையில் தமிழ்பொங்க
வருமூசைப் பைம்பொன்னை
வாழ்த்து வோமே!

4

அலர்ங்ததடா புதுப்பரிதி !

விண்ணைமுந்து வெருண்டோடு
 மெய்சிலிர்க்க இடியிடித்து
 மின்னல் மின்னிக்
 கண்கவரும் மலையுச்சி
 காராடும் மழைக்காலம்
 கடந்து தாண்டிப்
 பண்ணைமுப்பும் ஓடையிலே
 பலபூக்கள் தேன்பிலிற்றப்
 பைம்பொன் தேக்கி
 விண்ணைமுந்தான் வீரிவானில்
 தைமுதல்நாள் செங்கதிரோன் !
 வாழ்க வாழ்க !

1

பகைகுழந்த புலத்திடையில்
 அகப்பட்டுத் தத்தளிக்கும்
 படையைப் போலப்
 புகைகுழந்த வெளியீனிலே
 புதரிருக்க, ஊரிருக்கப்
 பொலிவுண் டாக்கித்
 தொகைகுழந்த தயிழ்மக்கள்
 வகைகுழந்து வாழ்ந்திருக்கத்
 தொடுவான் மீது
 நகைகுழந்து கீழ்த்திசையில்
 எழுந்திருந்தான் நற்பரிது !
 வாழ்க ! வாழ்க !

2

மலைக்காட்டுச் சாரவிலே
 வற்றுத் தேன்பெருக்கி,
 மலையின் சாரல்
 இலைக்காட்டுத் தோப்பினிலே
 பூமலர்த்தி, எழில்பெருக்கி,
 இன்ப வாழைக
 குலைக்காட்டுக் கொல்லையிலே
 குயில்பாடக் குரல்கொடுத்துச்,
 செம்மண் பாலை
 அலைக்காட்டுப் பெருங்கடல்மேல்
 அலர்ந்ததடா புதுப்பரிதி !
 வாழ்க ! வாழ்க !

3

நீர்முழுக்கக், காழுழுக்க,
 நெல்ல றுக்கும் வயல்முழுக்க,
 நீண்ட மாட
 ஊர்முழுக்க, மாழுழுக்க,
 மலைமுழுக்க, உலைமுழுக்க,
 ஊரில் உள்ள
 ஏர்முழுக்கப், பறைமுழுக்க,
 இசைமுழுக்கத், தயிழ்முழுக்க
 எழுந்து வானில்
 பார்முழுக்கத் தொடுவானில்
 தை முதல்காள் இதோவங்தான் !
 பரிதி வாழ்க !

4

எழுச்சிப் பாட்டு !

ஷார்முகில் தவழும் கீழ்வான்
 புத்தது தங்கக் கட்டி !
 நீர்விலை நன்செய் புன்செய்
 நெடுகிலும் பொன்; பொன்; பொன்னும் !
 ஊரெலாம் மகிழ்ச்சிப் பொங்கல் !
 உளமெலாம் எழுச்சிப் பாட்டு !
 சீர்ந்துக் களிக்க வந்த
 செங்கதிர் வாழ்த்தாய் தம்பி !

1

தளிரெலாம் பைம்பொன் தாது !
 தழையெலாம் இருட்டுப் பச்சை !
 வெளியெலாம் கிளியின் கூச்சல் !
 வீடெலாம் அழகின் தேக்கம் !
 குளிர்பசி ஊதை தூறல்
 குறைந்ததே; குறைந்த தின்டம் !
 களிப்பூட்ட வந்த புத்தம்
 புதுக்கதிர் வாழ்த்தாய் தம்பி !

2

களவுமொம் வைக்கோற் குன்றம் !
 காடெலாம் புள்ளின் பாட்டு !
 குளமெலாம் பாசிப் போர்வை !.
 குன்றெலாம் பூக்கள் ! மக்கள்
 உளமெலாம் மகிழ்ச்சிப் பொங்கல் !
 ஊரெலாம் இசைமு முக்கம் !
 வளமெலாம் பெருக்கி இன்று
 வந்ததை வாழ்த்தாய் தம்பி !

3

வாழ்த்தினர் பொங்கல் !

ஸ்ரீஸ்மலை உச்சி குன்றுகள் சாரல்
 ஸிலவிய மழைகுளிர் ஓட்டித்
 தோளினைக் குலுக்கி வந்தது பரிதி !
 குளிர்மலைக் குறத்தியர் சொந்த
 ஆளானைக் கண்ட அரிவையர் போல
 ஆடினர் ; மயிலினம் ஆடும்
 கோளரிக் குறவர் தேனைடை பிழிந்து
 கொடுத்தனர் ; வாழ்த்தினர் பொங்கல் !

கண்றுமழை யாத காடுகள் ஓடை
 கருகிய முட்புதர் பூக்க
 விண்ணிடை இன்று வந்தது பரிதி !
 வேய்குழல் இசைத்தனர் ஆயர் !
 வெண்ணையைக் கடையும் ஆய்ச்சியர் கூந்தல்
 மெய்யெலாம் புதுமெரு கேறும்
 பண்ணேற்று பொங்கல் பாளிதம் நெய்மோர்
 பகிர்ந்தனர் ; வாழ்த்தினர் பொங்கல் !

2

இருள்மழை போக்கி, எரிகதீர் தேக்கி
 மலர்பிசை எழுந்தது பரிதி !
 அரும்புகள் அலர்ந்தன ! அடுப்பெலாம் பொங்கல் !
 ஆடலும் பாடலும் கேட்கும் !

கரும்புகள் ஓடித்துக் கண் ருகள் அடித்துக்
களித்திடும் சிறுவரின் கண்ணில்

பெருகிடும் இன்பம் ! பெரங்கலோ பொங்கல் !
பிறர்களை கூறிடப் போமோ ?

3

அலீகடல் தோய்ந்த இருட்பகை ஒட்டி
அழகுவான் எழுந்தது பரிதி !

இலீயடர் புன்னை தாழையும் தெங்கும்
இடிகரைப் பெருமணால் மேடும்

வலீயடர் முன்றில் சிறுகுடி நெய்தல்
மங்கையர் நீள்விழி எங்கும்

விலீயிட வொண்ணு எழுச்சியின் கூத்தாம் !
வெளியெலாம் பொங்கலின் வாழ்த்தே !

4

வாழ்த்துவோம் பொங்கல் !

மண்ணிடை விரிந்த வானிடைச் சூழ்ந்த
மழைகுளிர் வாடையை வீழ்த்தி
விண்ணிடை எழுந்த புதுக்கதிர் கண்டோம் !
வெளியெலாம் விளைவினைக் கண்டோம் !
பண்ணிடைக் கலந்த தமிழ்ச்சலை போல
மனத்திடைப் பரந்ததே இன்பம் !
கண்ணிடை மகிழ்ச்சி, கருத்திடைத் தெளிவு
கண்டனம் ! வாழ்த்துவோம் பொங்கல் !

வாழ்த்துவோம் வா !

ஓ ||வினைத்து நன்செய்க் கதிர்வினைத்து நம்வாழ்வின்
பாவினைத்து வந்ததுவே தைப்பொங்கல்-நாவினைக்கச்
செந்தமிழால் நாம்பாடிக் கீழ்வான் புதுப்பரிது
வந்ததை வாழ்த்துவோம் வா !

1

வெண்டா மரைபோல் விரிவானில் தைமுதல்நாள்
கண்டோம்; புதுப்பரிது கண்டோமே!—முண்டும்
பசிக்கொடுமை ஒட்டிப் பழகு தமிழின்
இசைவளர்ப்போம் வாங் எழுந்து!

2

ஹனில், உயிரில், உலகப் பெருவெளியில்
வானெனியைச் சேர்த்தான் புதுப்பரிது!—மானே!
வடவர்க் கடிமையாய் வாழோம்! திரண்டு
விடுபடுவோம்! வாங் விரைந்து!

3

சற்றி யிருந்த பகையோட்டிக் கீழ்வானில்
வெற்றி வலம்வங்தான் வெய்யோனும்!—பெற்ற
நிருங்கட்டை, வாழ்வியலைத் தாயகத்தை மீட்டே
வருவோம்! விரைந்தெழுந்து வா !

4

கஞ்சிக்கு வழியுண்டோ?

உழவன் :

மழையும் குறைந்தது! வானம் வெளுத்தது!
 வந்தது புத்தரன்டு பெண்ணே! — ஹத்திங்கள்
 வந்தது வந்தது கண்ணே!

உழுத்தி :

வானம் வெளுத்தென்ன? மழையும் குறைந்தென்ன?
 வறுமை குறைந்ததோ மச்சான்? — பசி
 வாட்டம் குறைந்ததோ மச்சான்?

உழவன் :

கன்னல் முதிர்ந்தது! தென்னை பழுத்தது!
 கதிரொளி வந்தது பெண்ணே! — புதுக்
 கதிரொளி வந்தது பெண்ணே!

உழுத்தி :

கன்னல் முதிர்ந்தென்ன? தென்னை பழுத்தென்ன?
 கட்டத் துணியுண்டோ மச்சான்? — நொய்க்
 கஞ்சிக்கு வழியுண்டோ மச்சான்?

உழவன் :

குட்டையும் பூத்தது! கொடிசெடி பூத்தன!
 குரலெங்கும் கேட்குது பெண்ணே! — பொங்கற்
 குரலெங்கும் கேட்குது பெண்ணே!

உழுத்தி :

குட்டையும் பூத்தென்ன? குரலெங்கும் கேட்டென்ன?
குந்தக் குடிசையுண்டோ மச்சான்? —நாம்
குடிசைய இடமுண்டோ மச்சான்?

உழவன் :

நன்செய் விளைந்தது! புன்செய் விளைந்தது!
நாம்தமிழ்ப் பொங்கலைக் கண்டோம்! — பெண்ணே!
நாம்தமிழ்ப் பொங்கலை உண்டோம்!

உழுத்தி :

நன்செய் விளைந்தென்ன? புன்செய் விளைந்தென்ன?
நாமென்றும் உழைப்பவர் தாமே? — விளைவை
நம்மாண்டை அறுப்பவர் தாமே!

உழவன் :

ஆண்டவன் படைப்படி! அதற்கென்ன செய்வது
அமுதாலும் தீராதே கண்ணே! —ஈத்தம்
அமுதாலும் தீராதே கண்ணே!

உழுத்தி :

ஆண்டவன் படைப்பல்ல! ‘கி’ண்டவன் படைப்பல்ல
ஆகாதார் படைப்பது மச்சான்! — முனைந்தால்!
போகா திருக்குமோ மச்சான்!

இன்பம் தந்த தை !

மறிகடல்மேற் புதுப்பரிது
வந்ததைப் பார் தோழி ! — இன்பம்
தந்ததைப் பார் தோழி !

பொறிவண்டு பூப்புதரிற்
புதுப்பாட்டைப் பாடப்
பூத்த மலர் கொம்பிருங்கே
தென்றலுடன் ஆட !

நீரலைகள் கரைமுழுக்க
வானம் மழை இழுக்க
நிறச்சேவல் கொக்கரிக்கும்
வந்ததை அழைக்க !

ஹரெல்லாம் புதுப் பொங்கல் !
உலையினிலே தைப் பொங்கல் !
உண்டாடும் கண்ணியர்கள்
நடமாடும் திங்கள் !

கையெல்லாம் கணுக் கரும்பு !
வாயில் மூல்லை அரும்பு !
கண்ணியரின் நீள்புருவம்
தொடர்ந்து செல்லும் எறும்பு !

மெய்யெல்லாம் புதுமகிழ்ச்சி ;
வெளியிற் குளிர்வீழ்ச்சி !
நாமடைவோம் பெருமகிழ்ச்சி
வீழ்ந்தகதிர் வாழ்த்தி !

எங்கெங்கும் பொன்னெனி !

அவள் : இங்கதிர் வந்தது !

குங்குமப் பொட்டுப்போல்

எங்கெங்கும் பொன்னெனி அத்தான் !—தைத்
திங்களும் வந்ததே அத்தான் !

1

அவன் : நீர் கிலை பூத்தது !

நெல்வயல் காய்த்தது !

ஹரெல்லம் பொங்கலோ பொங்கல் ! — நாம்
உண்டு மகிழ்வோம் பாற்பொங்கல் !

2

அவள் : சுன்றம் மணக்குது !

தென்றல் அடிக்குது !

மன்கதிர் வாழ்த்தவோம் அத்தான் !—ஹர்
மருங்கிணை ஆடுவோம் அத்தான் !

3

அவன் : அருங்கதிர், தைக்கதிர்

அலர்ந்தது விண்ணிடை !

வருங்கதிர் வாழ்த்தவோம் முன்னர் !—சுன்ற
மருங்கிடை ஆடுவோம் பின்னர் !

4

அவள் : களிவண் டிசைக்குதே !

காட்டா றழைக்குதே !

ஒளிப்புனால் ஆடுவோம் அத்தான் !—பொங்கற்
களிப்பினிற் பாடுவோம் அத்தான் !

5

அவன் : தென்னவர் தைப்பொங்கல்
முன்னர் நாம் வாழ்த்துவோம் !
கன்னற் சுவைகண்ட பின்னே— வாய்க்
காலிடை ஆடுவோம் கண்ணே ! 8

அவள் : மாப்பிள்ளை மாருண்ண.
மாங்குயில் கூவது !
தோப்புப் பழுத்ததே அத்தான் ! கொய்யாத
தோப்புப் பழுத்ததே அத்தான் ! 7

அவன் : கையொடு கைகோத்துத்
தைப்பொங்கல் வாழ்த்துவோம் !
நெய்ப்பொங்கல் உண்டபின் பெண்ணே!—நாம்
கொய்யாப் பழுமுன்போம் கண்ணே ! 8

வாழ்த்துவம் !

மன்டு பொன்னேளி வாரி இறைத்துமே
வண்டு முசிடா வான்வெளிப் பொய்கையிற்
கொண்டல் மேலெழும் கூம்பிடாப் பொன்மலர்
கண்டு வாழ்த்துவம் வாழ்த்துவம் வம்மினே 1

செங்நெல் நீள்வயல் தீஞ்சலை வாழையும்
கன்னல் மாபலாக் காண்பவர் யாரையும்
'தின்ன வா'வெனச் செப்பிடச் செங்குதிர்
இங்கரள் வந்ததை ! வாழ்த்துவம் வம்மினே ! 2

ஓடை பாடிட ஒண்மயில் ஆடிடக்
காடு வான்மலை எங்கும் களியேழு
வாடை ஓட்டியே வந்த பரிதியைக்
கூடி வாழ்த்துவம் வாழ்த்துவம் வம்மினே ! 3

நீரில் மூழ்கிளி மிரங்கிடு கன்னியர்
கூர்வி மிகளைக் குட்டை மலரெனக்
காரி வண்டினம் மொய்க்கவ ருங்கதிர்
ஊரிற் கண்டனம் வாழ்த்துவம் வம்மினே ! 4

கோதை சூடிய கோதைநல் வாழ்த்தொலி
ஓதை 'பொங்கலோ பொங்க'லென் றுயர்ந்துமே
காதை இன்பக் களிப்பினல் ஆழ்த்துமால் !
வாதை தீர்ந்ததை வாழ்த்துவம் வம்மினே ! 5

வா அண்ணே வா !

ஈண்ணும் சிலையோடிக் காதைத் துளைத்துவரப்
பண்ணே (டி) இழையுமே பாதமலர் !—பெண்ணுள்ளம்
பொங்கலை வாழ்த்தும் புதுமையினைக் காணலீ
இங்கெழுந்து வாஅண்ணே வா !

1

நன்செய் பழுக்கநற் காபழுக்கச் செங்கதிரோன்
புன்செய் பழுக்கப் புறப்பட்டான் !—இன்சொல்
தமிழால் கதிர்வாழ்த்தித் தைவாழ்த்திப் பொங்கல்
அமிழ்துண்போம் வாஅண்ணே வா !

2

சின்னக் கரும்பு கணுக்கரும்மழுத் துண்டாக்கித்
தின்னும் கதிர்வாழ்த்தும் தாயோடு — பொன்னுன
செம்பரிதி வாழ்த்தித்தைத் தீப்பொங்கல் உண்டாக்கும்
நம்பொங்கல் வாஅண்ணே வா !

3

நீலக் கடலும் நெடுவானும் பொன்னுக்கிக்
கோலம் புகுந்தான் குளிர்பரிதி ! — ஏலவே
புத்தம் புதுப்பொங்கல் தைப்பொங்கல் உண்டாடி
இத்திங்கள் போவிருப் போம் !

4

அலர்ந்தது பொற்கதிர் !

அலைகடல் மீது பனித்திரை விலக்கி
 அலர்ந்தது பொற்கதிர் ! வாழி !
 உலகினில், ஊனில், ஊனிடை உயிரில்
 உவகையின் மிகுதியைக் கண்டோம் !
 கலகலப் போடு ‘பொங்கலோ பொங்கல் !’
 கலந்தது விண்ணிடை எங்கும் !
 மலரண் பெண்கள், கண்ணியர், காளை
 வாழ்த்தொலி யோடுநம் வாழ்த்தே !

1

உழுவனை வாழ்த்தி, ஓரிக்கதிர் வாழ்த்தி,
 உயிரினம், கார்முகில் வாழ்த்திப்
 பழுகிய அன்றைத் தமிழ்மொழி வாழ்த்திப்
 பைந்தமிழ் நாட்டினை வாழ்த்தி,
 அழுகிய தாய்மார் இணையுடன் ஆட,
 அருவிகள், வண்டுகள் பாட
 ஒழுகிய பொங்கல் நெய்யினச் சுவைக்கும்
 ஒண்சிரூர் வாழ்த்தொடு வாழ்த்தே !

2

கண்டனம் களிப்பினேயே!

ஸ்ரீ பட்டிற் கண்டனம்! கண்டனம்
 பொற்சுடர்! வாழிய! நம்
 வீட்டிற் கண்டனம் விளைவெலாம்!
 வயவிடை நல்லுழவர்
 பாட்டிற் கண்டனம் பண்ணிசை!
 தோள்வலி! இளஞ்சிருங்வாய்ப்
 பாட்டிற் கண்டனம் தைமுதற்
 பொங்கலின் பாலொழுக்கே!

1

விண்ணிற் கண்டனம் பொற்சுடர்!
 வாழிய! விரிகடல்குழ்
 மண்ணிற் கண்டனம் செழுமையும்
 வளமையும்! வார்புனல்பாய்
 பண்ணிற் கண்டனம் பாவையர்
 தீந்தமிழ்! நற்றமிழர்
 கண்ணிற் கண்டனம் தைமுதற்,
 பொங்கலின் களிப்பினேயே!

2

காட்டிற் கண்டனம் செடிகொடி
 எங்குமே மலர்க்கூட்டம்
 மேட்டிற் கண்டனம் பைம்புதர்
 மேலெல்லாம் ஓளிவீச்சு!
 கூட்டிற் கண்டனம் குருவியின்
 பாடலும் தாய்ப்பற்றும்!
 ஏட்டிற் கண்டனம் தைமுதற்
 பொங்கலின் நல்வாழ்த்தே!

3

வாழிய பொற்சுடர் !

விலைல் வந்தது ! வந்தது
 பொற்சுடர் ! வாழிய ! நம்
 ஊனில் வந்தது நல்லுயிர் !
 வந்தது நீளின்பம் !
 கானில் வந்தது முட்புதர்
 பைங்கொடி பூநாற்றம் !
 தேனில் வந்தது வண்டினம் ;
 செந்தமிழ் இசையுற்றே !

1

பரிதி பூத்திடப் பூத்தது
 மூல்லையும் நீள்குன்றும் !
 மருதம் பூத்திடப் பூத்தது
 மங்கையர் விழிநீலம் !
 சருதி பூத்திடப் பூத்தது
 வாயெல்லாம் நற்பொங்கல் !
 பெரிது பூத்தது ; பூத்தது
 நாடெல்லாம் நல்வாழ்த்தே !

2

பெரும்புப் பூத்தது ! பூத்தது
 பொங்கலும் ஊனுடலிற் !
 கரும்பு பூத்தது ! பூத்தது
 செந்நெலும் ! கார்குழலில்

அரும்பு பூத்தது! பூத்தது
செவ்விதழ்! அன்பு நல்லாள்
விரும்பு தோளினில் தூமதை
பூத்தது! பெரும் மகிழ்வே!

3

விண்ணில் வந்ததுபொற்சடர்!
வந்தது தைத்திருஙாள்!
மண்ணில் வந்தது மாபலா
வாழையும் தீங்கரும்பும்!
கண்ணில் வந்தது புத்தொளி!
வந்தது பெரும்பொங்கல்!
மண்ணில் வந்தது மங்கையர்
சிலம்பொலி வாழ்த்திசையே!

4

வாழ்த்துவோம் வாரீர் !

வீழ்க்கடல் நீல வான்சிறம் பொன்னுய்க்,
 கிளர்க்கெதமு அலைகடல் பொன்னுய்க்,
 சூழ்ந்திடு சிற்றூர் மரஞ்செடி பொன்னுய்
 மாற்றியே தோன்றினன் பரிதி !
 ஆழ்ந்தஙல் லறிவும், வளமையும், பண்பும்,
 அறநெறி வாழ்க்கையும் பெற்றே
 வாழ்ந்தவர் வாழ வந்தது பொங்கல் !
 வந்ததை வாழ்த்துவோம் வாரீர் !

1

நன்செயிற் செங்நெல், புன்செயிற் கரும்பு,
 நற்கனி எங்கனும் பழுக்க,
 மின்செயக் குழைகள், விழிவேல் பாய,
 மெல்லியர் சிலம்பொலி ஆர்ப்ப,
 இன்செயச் சிறுவர் கரும்பினைத் தூக்கி
 எழுங்கெதமுங் தாடிட முனைய
 பொன்செயப் பரிதி தைமுதல் வந்தான் !
 பொங்கலை வாழ்த்துவோம் வாரீர் !

2

பரிதி தருஞ் செல்வம்!

ஸ்ரீரில், ஈலத்தில், நிமுற்காவில், பூம்புதரில்,
 ஊரில், உடவில், உடலுயிரில்,—கார்வானிற் 1
 பொன்செய்தான் கீழ்வான் புதுப்பரிதி! தைத்திங்கள்
 பொன்செய்யும் புன்செய்யுள்; நன்செய்யுள்!—மின்னே! 2
 கரும்பும், குலைவாழைக் காயும் பழுக்க,
 அரும்பும் மலர்ந்த(து) அலர்ந்த—பெருஞ்சிரிப்பைக் 3
 காட்டி, உனதுவிழி காட்டி உடலுயிரை
 வாட்டி வதைக்க மகிழ்ந்தேன்னான்!—சட்டும் 4
 பெருஞ்செல்வம் யார்தந்தார்? கேளேன்! பரிதி
 தருஞ்செல்வம்! இல்லையெனச் சொல்வோர்—ஒருவர் 5
 உளரேல், அழைத்துவா! ஒன்றவர் நம்மை
 அளறில் அழுக்கிய செல்வர்;—களங்கானு(து) 6
 ஏய்த்துப் பிழைக்கும் இழிகுணத்தோர் ஆவரே!
 தீய்த்துப் பொசுக்குவோம்! தீமையை-மாய்த்து நாம் 7
 வெற்றி முரசம் முழுக்குவோம்—விண்ணென்முந்த
 பொற்கதீர் வரழ்த்திப் புதுப்பொங்கல்—சுற்றி 8
 இருப்போர் அனைவர்க்கும் ஈவோம்! பகிழ்ந்தே
 திருநாட்டை மீட்கத் திரண்டு - பெரும்பட்டயாய் 9
 வருவீர்! வருவீர் தமிழ்க்குலத்து மங்கையரே!
 தெருவில் தமிழ்வாழ்த்து வோம்! 10

தோன்றியதே !

தேஷுனப் பொழிந்தான் புதுப்பரிதி !

தைத்திங்கள் வாழியவே !

ஊனில், எலும்பில், உயிரில்,

உலகத்து உயிரினத்தில்,

வானிற் பெரும்பொங்கல் ! ‘பொங்கலோ

பொங்கல்’ மகிழ்ச்சியெரவி

கூனல் நியிர்த்தி நமையெலாம்

வாழ்விக்கத் தோன்றியதே !

1

பொன்னுக்கிக் கீழ்க்கடலை, நம்நாட்டை நல்வாழ்வைப்
பொன்னுக்கி வந்தான் புதுப்பரிதி ! — மின்னே !

தெருவெல்லாம் பொங்கலோ பொங்கலாம் ! வாழ்த்து
வருவோம் ; வளம்பெறு வோம் !

2

வானெங்கும் பொன்மழையாம் ! வந்ததுபார் புதுப்பரிதி !
தேனெங்குஞ் செங்கரும்பு ! தீந்தமிழா ! — ஊனிடையில்
வந்ததுவே நீளீன்பம் ! வந்ததுவே நம்பொங்கல் !

வந்ததை வாழ்த்துவ மே !

3

புதுத் தை வந்தது !

வாழ்த்திசைக் கினர்த்தெழு பரிதி கண்டனம் !

வாழ்த்தினம் வந்ததை ! மக்கள் வாழ்த்தினம் !

ஆழ்கடல் ஒலியொடு பொங்கல் ஆர்ப்பொலி

சூழ்ந்திட, இன்பமும் வாழ்வும் சூழ்ந்ததே !

1

பாரினில் விண்ணிடைப் பரிதி கண்டனம் !

ஹரினில், ஹரிடை உள்ள வீட்டினில்,

நீரினில், நீரிடை நிலவு பூக்களில்,

ஏரினில், ஹனுடல் எங்கும் இன்பமே !

2

வாடையை ஓட்டியே வந்த தைமுதல்

ஆடலும் பாடலும் அயரும் கண்ணியர்

ஏடவிழ் கண்மலர் கண்டு காளையர்

தேடிய பொங்கலின் செங்தேன் என்பரே !

3

பொன்னெளி கண்டனம் ! புதுத்தை வந்தது !

தென்னவர் வாயெலாம் பொங்கல் வாழ்த்தொலி !

மின்னெளி வாய்மொழிச் சலவயே மிக்கெனக்க

கண்ணலைக் கடிப்பவர் கவிதை யாப்பரே !

4

செங்கரும் பொடித்துனும் பின்னோச் செவ்விதழ்

‘செங்கரும் பா’மெனச் செப்பும் சேயிழை

துங்கவி ழிமொழி துய்க்கும் கேள்வரும்

‘பொங்கலைப் போன்றவர் புதல்வர்’ என்பரே !

5

உள்தொடு வாழ்வோம் உயர்ந்து!

எழுந்தது செங்கதிர்! எங்கனும் பொன்!பொன்!

உழுப்படைப் பொங்கலைக் கண்டோம்!—செழுந்தேன்
பெருக்காகும் மக்கள்வாய்ப் பேச்சு! 1

தொடுவான் பரிதி எழுந்தது! பொன்! பொன்!

அடரிருள் அற்றதே! வாழி!—படரும்

உள்தொடு வாழ்வோம் உயர்ந்து! 2

பிறங்கது பொற்கதிர்! கீழ்த்திசை பொன்!பொன்!

பிறங்கதே நல்லின்ப வாழ்வு—நிறைந்த

பயன்துய்த்து வாழ்வோம் பகிர்ந்து! 3

பிறங்கது பைய்பொன்! பிறங்கது தைநாள்!

நிறைந்தது நம்மரும் இல்லம்—மறைந்த

பழம்புகழ்ப் பண்படை வோம்! 4

வங்கது தைநாள்! மலிங்கன பொன்பொருள்!

வங்கதே ஊனுடல் நீளின்பம்!—சொங்க

மொழிநாடு வாழ்த்து^உமே!

5

உயர்ந்து வாழ்வோம்!

சேலுஞ்சென் தாமரையும் மேற்றிசையிற் காத்திருக்க
நீலவாண் புத்து நிமிர்ந்ததொளி! — கோல
இளம்பரிதி தந்ததை எல்லோரும் பங்காக்கி
உள்மொப்பி வாழ்வோம் உயர்ந்து! 1

இத்திங்கள் தைத்திங்கள்! இப்பரிதி பொற்பரிதி!
புத்தாண்டு வந்ததைப் போற்றுவோம்!—எத்திசையும்
தாயகத்தின் மேன்மை, தமிழின் சிறப்போங்க
லூயா துழைத்துயர் வோம்! 2

இங்காடோ உன்னாம்! இப்பொங்கல் தைப்பொங்கல்!
பொன்னம் பரிதி புதுப்பரிதி!—தென்னவனே!
வாழ்ந்த இனம்ளீ! மறந்தாயோ? இன்றுனது
தாழ்ந்தங்கிலை சுற்றே கிளை! 3

விண்ணீன, வெளியை, விரிகடலீ, மேற்பரப்பை,
மண்ணைப்பொன் ஆக்கி வரும்பரிதி!—பண்ணுர்
தமிழீர்! புதுப்பரிதி தந்ததைக் தேக்கா(து)
அமைய அமையுமே நாடு! 4

கிழுக்கில் வந்தான் !

தெருஞ்னுட்டு மாமணியே !

திராவிடனே ! இளம்புலியே !

சிறுத்தை ஏறே !

உன்னுட்டைத் திராவிடத்தை

ஓப்பில்லாத் தமிழ்நாட்டைத்

தாய் கத்தைத்

தின்னவந்த பகைநோறுக்கி

இருள்கிழித்துச் செங்கதிரோன்

கிழுக்கில் வந்தான் !

என்னென்பேன் ! பொன் ! பொன் ! பொன் !

இளம்பரிதி வாழ்க ! தமிழ்ப்

பொங்கல் வாழ்க !

1

இன்றுவந்த புதியகல்வி

முதலமைச்சர் கைச்சரக்கு ;

விளைவைக் கண்டார் ;

பொன்றுத செயலிதுவாம் !

படைபலத்தாற் புவியாட்சி

நிலைத்த துண்டோ ?

இன்றுதமிழ்த் தைப்பொங்கல் ;

திராவிடரின் தனித்திருநாள் !

இங்கன் னாலில்

நன்றில்லாத் திட்டங்கள்

எதுவரினும் நாமெதிர்ப்போம் ;

உறுதி கொள்ளோ !

2

பச்சை விருந்து !

**தீருங்தளிக்கும் நீலக் குளிர்கடல்மேற் செங்கதிரோன்
வந்தான் ; நலமே தரவந்தான் ! — செந்தேன்
கொழிக்கும் மலர்க்காடு ; கொல்லையிலும் செங்கெல் ;
விழிக்கெங்கும் பச்சை விருந்து !**

1

மண்ணிற் புதுமலர்ச்சி, வானிற் புதுமலர்ச்சி,
கண்ணிற் புதுமலர்ச்சி கண்டோமே ! — விண்ணில்
எழுந்தான் புதுப்பரிதி ! ‘பொங்கலோ பொங்கல்’
எழுந்தது வான்பரப்பி லே !

2

‘நீரெல்லாம் பூக்கள் ; நிலமெல்லாம் செங்கரும்பாம் !
ஊரெல்லாம் புத்தரிசிப் பாற்பொங்கல் ! — சீர்தழுவும்
அங்கை மகளிர் அகங்குளிரக் கீழ்வானிற்
செங்கதிரோன் வந்தான் சிரித்து !

3

குளிரொடுக்கி மூடுபனிக் கொட்டம் ஒடுக்கி
அளிசெய்தான் செங்கதிரோன் ! வாழ்க ! — களிவண்டு
தாதுண் டிசைபாடும் ஆளன் திருத்தோளில்
மாதுண் டிசைபாடு வான் !

4

செங்கரும்பை மக்கட்கே இல்லச் செழுங்கரும்பு
பங்கிட்ட டளித்தான் பரிவோடு ; — பொங்கல்
இலைஇட்டாள் எல்லார்க்கும் ; இட்டாள் இசைத்தேன்;
தலைப்பரிதி வாழ்த்தினு னே !

5

பூத்தது வாழ்வு !

பெயிலுவிடம் இல்லம் வயல்வெளி
 தோப்புப் புறங்களெல்லாம்
 இதாள் வரையில் இருந்த
 பகையாம் குளிரிருட்டின்
 முதுகை ஒடித்து முழக்கும்
 கடவின் விசம்பினின்று
 புதுமலர் பொன்மலர் பொற்று
 மரைமலர் பூத்ததுவே !

பூத்தது நெற்கதீர் ! பூத்தது
 வாழ்வு ! புதரிலெங்கும்
 பூத்தது கண்டோம் தமிழர்
 திருகாள் தமிழகத்தில்!
 பூத்தது நீர்ச்சிலை ! பூத்தது
 பொங்கல் ! நலம்பலவும்
 பூத்தது ! வாழ்க ! புதுப்பொங்கல்
 வாழிய ! வாழியவே !

வெண்ணெல் அரிசி புதுப்புனல்
 ஆட்பால் மணப்பொடிகள்
 உண்ணத் தெவிட்டா உயர்கழை
 வெல்லம் உடன்கலஞ்சே
 எண்ணம் இனிக்க இனிக்க
 எழுந்தநற் பொங்கலோசை
 விண்ணில் அதிர, அதிரும்
 தமிழ்ப்பெண்டிர் மென்சிலம்பே !

1

2

3

இல்லை இடர் !

அன்பம் பொலிக ! இடர்னலீக ! கம்வாழ்வில்
அன்பு பொலிக ! அறம்மலிக ! — துன்பமெல்லாம்
நீங்கிற்று ! வாழ்வு பெருகிற்று ! செங்கத்ரோன்
சங்கெழுந்தான் ! இல்லை ! இடர் !

1

இருள்திரையை நீக்கி எழுந்தான் பாதி !

இருள்மனத்தில் நீக்கமுன் னேற்றம்—பொருளைப்
பொதுசெய் திராவிடனே ! பொங்கல்நன் னாளில்
இதுவன்றே உன்கடமை யாம் !

2

நிலமடங்கை காண வந்தான் !

பெயர்றுகளை வான்சிந்தப் புள்ளினங்கள் பாடப்
புதராடிக் கிளைதாவித் தவழ்ந்துவரும் தென்றல்
நெற்கழனி இடைடைத்த செங்கரும்பு வரழை
நின்றுவர வேற்பளிக்கும்; இசைமீட்டும் வண்டு;
பொற்புடைய புதுப்பெண்ணின் புன்முறுவல் போவப்
ழுத்திருக்கும் நீரோடை; முழவார்க்கும் ஆறு;
கற்பரசி நிலமடங்கை காணவந்தான் வெய்யோன் !
கடுங்குரிரும் பனிப்புகையும் இனியில்லை ! வாழி !

சுவைத்தனர் தமிழை !

பூப்பண்ணேளி வீசித் தன்னெழில் காட்டிப்
புறப்பட்டான் பரிதி ! பொங்கலோ பொங்கல் !
பசுங்தழைக் காட்டுல்லாம் வீசும்பின் பேரெழில் !
வண்ண மாமலர் கண்ணேற் சிரித்தது !
மதுயயக் கேறிய நாவல் வண்டு 5

மெல்லிசை கூட்டி நல்லியாழ் இசைத்தது !
புள்ளிஸை இன்ப வெள்ளத்தில் திணாத்தது !
மாக்க ளெல்லாம் ஞோக்குவே றின்றித்
துணையுடல் வருடி இணைந்திருங் தனவே !
அரும்புப்பற் சிறுவர் கரும்பைச் சுவைத்தனர் ! 10

கன்னியர் விழியும், காளையின் தோனும்
ஒன்றே டொன்று கலங்துற வாடின !
தமிழின் சுவையாம் பொங்கல் அமிழ்தைச்
சுவைத்தனர் யாவரும் ! சுவைத்தனர் தமிழை !
ஆடினர் ! இணைந்தே பாடினர் ! 15

வாழ்த்தினர் பொங்கலே ! வாழ்கநம் பொங்கலே !

16

பாற்பொங்கல் வாழ்க !

பீபி II ங்கும் அலைகடவில் பொன்பொங்கத் தீவளர்த்துத்
தங்கப் பரிதி தலைநிமிர்ந்தான் ! இல்லமெலாம்
பொங்குதடா இன்பம் ! புதுப்பாணிப் பச்சரிசிப்
பொங்கலோ பொங்கல் ! பெரும்பொங்கல் ! வாழியவே ! 1

இடை இசைக்க உயர்ந்து நகைகாட்டித்
தோடவிழ்க்கும் தாமரையின் தோள்தழுவும் செங்கதிரை
மாடுமுத நன்செய் வளம்பெருக்கும் பொற்கதிரை
நாடி இடும் நற்பொங்கல் நன்னஞும் வாழியவே ! 2

குட்டை குளஞ்செடிகள் கன்னற் குலைவாழை
மட்டை விரிதென்னை மாப்பரிதி செங்கதிரை
இட்டுமெரு கிட்டின்பம் இட்டுவரக் கண்ணியர்கள் :
பட்டுடுத்திப் பால்கொரியும் தைப்பொங்கல் வாழியவே ! 3

ஒடுக்கும் குளிர்பனியை, ஊர்நிலவும் மையிருட்டை
ஒடுக்கினான் ஒண்பரிதி ! வாழ்வும் உயர்ந்ததுவே !
கடுவில்லா நங்கையர்கள் நற்றமிழாம் தேனூற
இடும்பொங்கல், இன்பத் தமிழ்ப்பொங்கல் வாழியவே ! 4

அரும்பு மிளமீசை ஆளன் அகங்குளிர
அரும்பு நகைகாட்டிப் பொங்கல் அமுதாட்டிக்
கரும்பு கரும்பொடித்தே கண்ணீரைச் சிந்துயினங்
கரும்பிற் களிக்கும் பெரும்பொங்கல் வாழியவே ! 5

ஆள்வமெனச் சொல்லே !

பெப ॥ னஞ்சுலையைக் கீழ்வானில் இளம்பரிதிக் கொல்லன்
புலர்காலை மூடிவிட்டான் ! பணிப்போர்வை நீக்கித்
தன் னுடலின் அழகெல்லாம் நீர்ப்பரப்பில் வானம்
சரிபார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ; பூச்சிரிக்கும் பொய்கை;
மின்னிடையார் விழிவண்டு கள் வெறியிற் பாடும் ;
மேனிதரும் நாற்றத்தை நொச்சிப்பு வீசும்
நன்னாளில், நற்பொங்கல் திருநாளில், தம்பி !
'திராவிடத்தைத் திராவிடரே ஆள்வ' மெனச் சொல்லே !

1

தோய்ந்திருக்கும் நற்பச்சை வயற்காட்டில் ; பூத்த
செங்கரும்புத் தோட்டமோ மணல்மேடாய்த் தோன்றுந்
மேய்ந்திருக்கும் பசமாடு ; கிழக்காளை காதல்
வெறியூட்டும் ; பொறுக்காத இளங்காளை பாயும் ;
சாய்ந்திருக்கும் கிளையிருந்து குழலூதும் பையன் ;
தலைமறந்து புள்ளிசைக்கும் நற்பொங்கல் நாளில்,
தேய்ந்திருக்கும் உம்மினத்தின் நிலையுயர்த்தத், தம்பி !
'திராவிடத்தைத் திராவிடரே ஆள்வ' மெனச் சொல்லே !

2

கண்ணிட்ட செங்கரும்பின் மேற்கோலை நீக்கிக்
கத்துகின்ற சிறுபிள்ளைக் களித்துநகை காட்டிப்
பண்ணிட்ட செவ்வாயர் மருதங்கிலப் பெண்கள்
பாலோடு குங்குமப்பு ஏலத்தைச் சேர்த்து

விண்ணிட்ட பச்சரிசி புதுப்பானைப் பொங்கல்
 விருந்துட்டித் தமிழுட்டும் நற்பொங்கல் நாளில்,
 மண்ணிட்ட வளமெல்லாம் பொதுவாக்கித், தம்பி !
 ‘திராவிடத்தைத் திராவிடரே ஆள்வ’ மெனச் சொல்லே!

3

கற்று ஈணப் பிளக்கின்ற தோழுடைய காளை
 கார்முழக்கம் செய்கின்ற ஏர்தமுவக் கண்டு
 சிற்றாரின் கடுவிருக்கும் மன்றத்திற் சிற்றார்த்
 திங்களெல்லாம் கடைக்கண்ணுற் சிரித்துநகை காட்டும் !
 செற்றிரும் மறம்வாழ்த்தும் செந்தமிழூக் கேட்டுச்
 செவிகுளிரும் கிழவர்களின் தோழுயரும் தம்பி !
 நற்றமிழர் திருநாளில், தைப்பொங்கல் நாளில்
 ‘திராவிடத்தைத் திராவிடரே ஆள்வ’ மெனச் சொல்லே !

4

வாழ்க திராவிடம் !

குழிய நன்மை ; பசைமை தொலைக ! அலைமுழக்கும்
 ஆழிகுழ் கன்றித் தமிழ்மொழி வாழ்க ! அறம்வளர்க !
 வாழிய பொற்கதிர் ! வாழிய அண்ணு ! மறத்தமிழர்
 வாழிய ! வாழிய தாயகம் ! வாழ்க திராவிடமே !

ஊருக்கு வழங்கினார் !

ஷதூபி றந்தது ! தைபி றந்தது !

மைவிழிப் பெண்கள் மலரைத் தேடிக்
கொய்தார் ; கொண்டு வந்து சூவித்தார் ;
மாவிலை கட்டினார் வாயிற் படிக்கு ;
திண்ணை மெழுகினார் ; தெருவிளக் கேற்றினார் ; 5
அருங்கவி போன்ற கரும்பு வைத்தார் ;
அடுக்கடுக் காக மஞ்சள் வைத்தார் ;
புதிய பானையிற் புதுநெல் அரிசி
இட்டார் ; வெல்லக் கட்டியும் இட்டார் !
பொங்கிற்றுப் பானை ! பொங்கலோ பொங்கல் ! 10
திங்கள் முகத்தார், சங்குக் கமுத்தார்,
சிங்கத் தமிழர், தங்கக் குழுவிகள்
படையல் இட்டார் ! பரிதி வாழ்த்தினார் ;
தமிழழை வாழ்த்தினார் ; ‘தமிழ்காட்டை நாமே
அமைதியாம் அடைவோம் : ஆள்வோம்’ என்றார் ; 15
உண்டார் : களித்தார் : ஊருக்கு
வழங்கினார் பொங்கலை ! வாழ்த்தி ஞரே ! 17

அத்தனையும் இன்பம் !

கீழ்க்கடல்மேல் தொடுவானில் தங்கத்தாம் பாளம்
இருள்கிறையைப் பணிகுளிரைக் கிழித்துவந்த தைபார் !
வாழ்வளிக்கும் பொன்றெளிவான் பூத்ததடா ! வாழ்க !
வறுமையிலே ; அறியாமை இனிச்சிறிது மில்லை !
ஆழ்கடலும் நிலப்பரப்பும் காடுமலை நன்செய்
அத்தனையும் இன்பமயம் ! அத்தனையும் பொன்னும் !
சூழ்ந்துவந்த இடரெல்லாம் தயிழுகத்தில் இன்றே
சுக்குச்சுக் கானதுவாம் ! தைப்பொங்கல் வாழ்க !

பொங்குதடா இன்பம் !

ஷலகிருளைக் கிழித்துவந்து கீழ்த்திசையில் வெய்யோன்
உயர்கிண்றுன் ! என்சொல்வேன் ! பொங்குதடா இன்பம் !
பலகலையில் முன்னேறிப் பழந்தமிழர் வாழ்வை
நம்மக்கள் பற்றிவிட்டார் ; இனியில்லை துன்பம் !
கலகலப்பிற் சோலைகளும் வயல்வெளியும் காடும்
கைகாட்டி யழைப்பதைப்பார் ! உளம்குளிரும் பொங்கல்
பலகுரலில் எழுங்கெழுங்கு வான்பரப்பில் முட்டும் !
பகுத்துண்டு வாழ்க்கீடுவோம் ! பிறர்க்கீழ்வா மோமே !

செய்ந்னன்றி மறவாதார் !

ஸ்ரீரக்கோமான் முகிலேவி நெற்பயிற்சைக் காத்து
 நெஞ்சுருக்கும் பசிப்பினையே யோட்டிவிட்டான் நாட்டில்!
 கார்முகிலைக் கிழித்தெறிந்தான் கீழ்த்திசையிற் பரிதி !
 கலியாணப் புதுப்பெண்போல் நகைமுகத்திற் சொட்ட
 ஊரிலுள்ள குளிர்நடுக்கம் ஓட்டிவிட்டான் ஓளியால் !
 உடலெல்லாம் இளவவிழை பெற்றுவிட்ட தின்நே !
 பார்மீது செய்ந்னன்றி மறவாதார் தமிழர் !
 பலர்மெச்சச் சொல்வதல்ல ; உண்மையிது தம்பி ! 1

பொக்கைக்கு மண்டுசிப் புதுமெருகு மிட்டார் ;
 புதுமைசெய்தார் ; மஞ்சளினுற் பொட்டிட்டார் கதவில் ;
 எக்களிப்பில் தமிழ்ப்பெண்கள் தத்தமது வீட்டில்
 இலைவிரித்து விளக்கேற்றிக் கொத்துமஞ்சள் வைத்தார் ;
 மிக்கசைவக் கரும்புவைத்தார் ; பூசனிக்காய்ப் பத்தை
 விளைந்தசம்பா நெல்லாரிசி புதுப்பாளைப் பொங்கல்
 பக்கத்தில் எடுத்துவைத்தார் ! நன்றிணிறை யுள்ளம்ர
 பல்குரவில் பொங்கிற்றுப் பொங்கலோ பெருஷிகள் 2

வீடெல்லாம் புடைகுழி மங்கைவளி சென்ற
 வீரமுடன் ஏருதடக்கி மீண்டுவந்த ஆண்கள்
 மாடெல்லாம் பொங்கலன்று குளிப்பாட்டி நிறுத்தி
 மலர்குட்டிக் கொம்பில்நற் காம்பணிகள் பூட்டி
 ஒடவிட்டு மகிழ்கின்றார் ! இதுதானே வீரம் ?
 ஊர்மக்கள் நலம்கேட்கத் 'தட்சணை'கள் எதற்கு ?
 கூட்டுப்புள் சுதந்தரத்தைக் கோருவதைக் கண்டும்
 குத்துக்கல் லாய்த்தமிழர் வாழ்கின்றார் ஏனோ ? 3

பங்கிடுவோம் !

ஆங்கத்திலே வார்த்தெடுத்த
தட்டைப்போலே செம்பரிதி
இங்கெழுந்தான் ! வாழ்கதமிழ்ப் பொங்கல் !—நமக்கு
இன்றலவோ வந்ததுதைத் திங்கள் ! 1

கங்குலீக் கிழித்தெறிஞ்து
கார்குளீரை வெட்டிவீழ்த்தி
எங்கும்ஒளி பாய்ச்சுகின்றுன் ; பொன்னே !—வார்
இன்பமின்பம் இன்பமின்பம் என்னே ! 2

செங்கரும்பு வெட்டிவந்து
செய்யில்நெல் லறுத்துவந்து
பொங்கிடுவோம் புத்தம்புதுப் பொங்கல் !—நாம்
யாவருக்கும் பங்கிடுவோம் பொங்கல் ! 3

மங்கையரும் கன்னியரும்
வாய்குளீரத் தமிழ்பாடி
மங்கல விழாவெடுப்போம் ; வாரீர் !—தமிழ்ப்
பொங்கலுண்டு ஆடிடுவோம் ; சேரீர் ! 4

சங்கெடுத்து ஊதிடுவோம் !
தமிழ்முரசம் ஆர்த்திடுவோம் !
சிங்கத்தமிழ்ப் பெண்களாடி நாமோ !—இன்று
திராவிடத்தை நீடுவாழ்த்து வோமே ! 5

இல்லை ! இல்லை ! இல்லை !

ஸ்ரீமுந்திசையில் தொடுவானில்
 மையிருட்டை வெய்யோன்
 கழித்துவந்த தைக்கண்டோம் ;
 புத்தாண்டைக் கண்டோம் !
 தாழங்கிருக்கும் புதவரலாம்
 இணைந்திருக்குஞ் சிட்டு :
 தரையெல்லாம் பூவிரிப்பு ;
 மரமெங்கும் பாட்டாம் !
 குழங்கிருந்த பகையெல்லாம்
 தொலைந்ததுவாம் இன்றே !
 தோப்பெல்லாம் பழக்குலைகள் ;
 வயலெல்லாம் செங்கெல் !
 தாழ்வில்லை ; பசியில்லை ;
 பகைக்கொடுமை இல்லை !
 தமிழ்ப்பாற்றி தலைங்மிர்ந்தான் ;
 வாழியவே பொங்கல் !

1

ஓளிப்பரப்பிச் செங்கதிரேநன்
 தங்கத்தாம் பாளாம்
 உயிர்த்தெழுந்தான் ; ஊனுடலில்
 உயர்ந்ததுவே இனபம் !
 வெளியெலாம் பசுங்காடு ;
 வேலியெலாம் காய்கள் ;
 புப்புத்த மென்கரும்பு
 நிர்நிலைபோல் தோன்றும் ;

தளிரெல்லாம் பூங்காது ;
 குளமெல்லாம் பூக்கள் ;
 தாழ்ச்சுடிசை சிறப்பெல்லாம்
 சிட்டின் ஆர்ப் பாட்டம் ;
 குளிரொடுக்கி மூடுபணிக்
 குறைவயாடுக்கி வந்த
 நம்பொங்கல் புதுப்பொங்கல்
 தமிழ்ப்பொங்கல் வாழ்க ! 2

முற்றுத மாதுளையின்
 விதையொத்த சம்பா
 முளையறியாப் பச்சரிசி
 கழைதங்த வெல்லம்
 புற்றேர ந்ளாற்றுப்
 புனல்கூட்டி ஆப்பால்
 புதுப்பானை உலைபேற்றப்
 பொங்கிவரும் பொங்கல்
 நற்றமிழர் புதுப்பொங்கல்
 தமிழ்ப்பொங்கல் வாழ்க !
 கவிவெல்லாம் பறந்ததுவாம் ;
 பரந்ததுவே இன்பம் !
 பெற்றேம்நாம் புத்தாண்டை ;
 வளமெல்லாம் பெற்றேம் !
 பெருமகிழ்ச்சி ஊரெங்கும் ;
 வீடெங்கும் வாழ்த்தே !

3

நாம் பணியோம் !

ஸ்ரும்நாட்டைத் தாய்நாட்டைத் திராவிடத்தை இங்காள்
 நலித்துவந்த வடகாற்றைப் பகைக்குளிரை வீழ்த்தி
 அம்பொன்னும் புதுப்பரிதி அதோவந்தான் ; வாழ்க !
 அடலேறே ! கொல்புவியே ! திராவிடனே ! தம்பி
 நம்நாடு நம்மத்தா ! நமையாள எண்ணும்
 நாடோடி வடவருக்கு நாம்பணிய மாட்டோம் !
 சம்மாநாம் இருப்பதுவோ ! திராவிடத்தை மீட்கத்
 துடித்தெழுவோம் ; கதிர்வாழ்த்தித் தோள்குலுக்கு
 [வோமே !

தமிழ்க்கதிர் வாழ்க !

அலைகடல் மீது பனித்திரை கிழித்தே
 அழகோளி எழுந்தது கீழ்வான் !
 தலைக்கதிர் வாழ்க ! தமிழ்க்கதிர் வாழ்க !
 தழைத்திடச் செய்கதிர் வாழ்க !
 மலையிடைப் பச்சை ! மரத்திடைக் கூடு !
 வயலிடை அறுவடைப் பாட்டாம் !
 உலையிடைப் பொங்கல் ! ஊரிடைக் கூத்து !
 வாயிடைப் பொங்கலின் வாழ்த்தே !

பொற்கதிர் வாழ்க!

ஞாற்றல் மழையைக் குளிரைப்
 பனியைத் தொடர்ந்து வந்த
 காற்றுகும் வாடையைப் பகையை
 நொறுக்கிக் கருங்கடல்மேல்
 மாற்றுர்க் கொளியைத் தருமெங்கள்
 அண்ணவின் வாயுரைபோல்
 போற்ற எழுந்தது கீழ்க்கடல்
 பொற்கதிர்; வாழியவே!

1

செங்கெல் விளைத்துத் திருந்திய
 புன்செய் வெள்யிலெங்கும்
 கன்னல் விளைத்துக் கனிமலர்
 சிந்தித் திராவிடத்தின்
 இன்னல் களைந்து கீழ்க்கடல்
 போற்கதிர்; எங்களை கை
 சொன்னயம் போல வளப்பம்
 மிகுந்தின்று தோன்றியதே!

2

செய்யின் விளைவைப் பகங்காச்
 சிரிப்பை அழைத்துவந்த
 கையின் முதல்நாள் திராவிடர்
 பொன்னள்; தனித்திருநாள்!
 கையைத் திருளை யகற்றும்
 அறிஞர் அண் ணத்துரைபோல்
 மையைக் கிழித்தது கீழ்க்கடல்
 பொற்கதிர் வாழியவே!

3

இளங்கத்திர் பூத்தது!

பெயன்னேர் தொடுவான் இளங்கத்திர்
பூத்தது! பூத்ததைப்பார்!

தன்னே ரிலாத் தனித்தமிழ்
வாழ்த்தொலி பொங்கலோசை
முன்னே எழுந்தது! வீட்டில்,
வெளியில் இசைமுழக்கம்
பின்னே எழு,எழும் மக்களின்
நெஞ்சில் பெருமகிழ்வே!

1

கன்னற் சுவையிகு கட்டியாம்
வெல்லக் கலப்பினேஞு
செங்நெற் சுவையிகு பச்சை
அரிசி தெரிச்தெடுத்தே
பின்னற் சுடையார் இறக்கிய
பொங்கற் பெருஞ்சுவையை
மின்ன விடையார் அளிக்க
வியங்தனர் காளையரே!

2

தேடினூர் வந்தார்; குடிசையில்
குந்தித் தமிழகத்தைப்
பாடினூர் கேட்டார்; பரிதியை
வாழ்த்தினூர்; பாட்டிசையில்
ஆடினூர்; பொங்கல் அருந்தினூர்;
கன்னி அருந்தமிழூச்
சாடினூர் சீறித் தமிழ்மொழி
காக்க எழுந்தனரே!

3

ஓளிச்சுடர் வாழ்க !

க

ஏழுந்தது பரிதி ! கீழ்க்டல் வானம்
 இருட்புதர் நீள்கழி யாவும்
 இழிந்தது பைம்பொன் ! ஓளிச்சுடர் வாழ்க !
 இங்குள திராவிடர் இல்லில்
 வழிந்தது பொங்கல் வாழுமிய என்றும் !
 மலரடிக் கண்ணியர் செஞ்சில்
 அழுந்திய மகிழ்ச்சி ; ‘பொங்கலோ பொங்கல் !
 அளவிடக் கூடுத லுண்டோ ?

1

வயலிடைச் செங்கெல் ; வழியெலாம் பூக்கள் :
 மதகிடைப் புதுப்புனல் ஒசை ;
 பெயலிடைப் பட்ட கழையெலாம் கணுக்கள் ;
 பின்னிய கூந்தவில் மூல்லை ;
 அயலிடைத் தோப்புக் கிளையெலாம் கனிகள் ;
 அரிவையர் கையெலாம் கரும்பு ;
 மயலிடைப் பட்ட காளையர் செஞ்சில்
 வாழ்த்தொலி வாழுமிய பொங்கல் !

2

பொன்னென எங்கும் மலைப்பொதி சம்பா
 பூசணி மாபலா வாழை
 மன்னிய இல்லம் ; வாழுமிய பொங்கல் !
 மங்கையர் உளத்தினில் இன்று
 ‘தென்னவர் ; ஆம் ; நாம் ! திராவிடர் ; அஞ்சாச்
 சிறப்புடை மக்களாம் ! என்ற
 பின்னிய நினைப்பு வளர்ந்தது ; வாழ்க !
 பிறிதினி அடைவது நாடே !’

3

உழவரின் தோளில், ஊத்தினிற் பொங்கல் !
 ஊர்ப்பொது மன்றினில் காளை
 முழக்கொலி கேட்டு வந்தது கூட்டம் !
 வெற்றியின் நீள்முர சார்க்கும் !
 இழந்ததை நாமே அடைந்தனம் : வாழ்க !
 இன்றலோ நம்மரும் பொங்கல் !
 கிழவரும் காளை ஆகினர் ; பாட்டிச்
 சிறிப்பொலி தேன்சவை யாமே !

4

நிறைந்ததுவே இன்பம் !

பெயின்மலர், பொற்று மரைமலர், நம்வாழ்வின்
 நன்மலர் பூத்தது ; வெற்றி நமதாம் !
 விரிந்த மலர்க்காடு நீர்க்கிள் மேடும்
 பரந்ததுகாண் தங்கப் பரிதி ! குளிரோ
 விறைந்தது மெல்லப் புறங்காட்டி ! வாழ்வில் . 5
 நிறைந்ததுவாம் இன்பம் ! நெடுநாள் பகையோ
 குறைந்தது ; யாவும் குறைந்தது ; வாழ்க !
 குவரிர்புனல் ஒடை கொடிபுதற் தோப்பு
 வளர்ந்தது செங்கதிர் ; வாழிய ! வாழிய !
 வையமெலாம் ‘பொங்கலோ பொங்கல்’ தமிழசத்தேன்

10

மெய்யில் உயிரில் புகுந்து மிகுந்து
விரிந்தது ; வாழ்க நிலைத்து !

12

இன்னிசைப் பாட்டு ! தமிழின்
முழக்கம் ! இளந்தமிழர்
முன்வரும் எந்தப் பகையும்
தூளாக முறிந்ததுவே !

3

வீட்டில் மகிழ்ச்சி ! வெளியில்
மகிழ்ச்சி ! விளைந்தவயற்
காட்டில் மகிழ்ச்சி ! கடையில்
மகிழ்ச்சி திருவிடமாம்
நாட்டில் மகிழ்ச்சி ! இதுநாள்
வரையில் உழைத்தவர்கள்
பாட்டில் மகிழ்ச்சி ! மகிழ்ச்சி
பழமை அகன்றதாலே !

4

நன்னாள் ! திராவிடர் பொன்னாள் !
புதுநாள் இத்தைமுதல்நாள்
உன்னரும் நாட்டை உயிராம்தாய்
நாட்டைத் திராவிடத்தை
இன்றே அடைவோம் ! எழுவாய்
தமிழர் ! இளங்கதிர்போய்
முன்னே முளைத்த பகையைப்
பெர்டியாய் நொறுக்குங்கே !

5

